

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19793/2022
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је привремени старатељ ББ, адвокат из ..., против туженог Новице Ивковића из ..., чији је пуномоћник Весна Момчиловић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора по тужби и по противтужби ради повраћаја купопродајне цене, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 214/22 од 30.08.2022. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 214/22 од 30.08.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 214/22 од 30.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 699/19 од 26.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је ништав уговор о купопродаји потврђен од Јавног бележника Драгане Чечуловић Моних из ... ОПУ: ...-... од 28.04.2017. године, закључен између тужиле, као продавца и туженог, као купца и да исти не производи правно дејство даном закључења, да је тужени дужан признати и трпети да се на основу ове пресуде успостави раније стање власништва на непокретностима и у Служби за катастар непокретности Неготин упише тужиле као власник непокретности које су предмет наведеног уговора о купопродаји. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован противтужбени захтев туженог којим је тражио да се обавезе тужиле да му врати 10.000 евра на име примљене купопродајне цене за оверени уговор о купопродаји ОПУ: ...-... од 28.04.2017. године у динарској противвредности по најповољнијем курсу који банке плаћају у месту испуњења, заједно са домицилном каматом на наведени износ почев од 27.04.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован противтужбени захтев туженог којим је тражио да се обавезе тужиле да му на име плаћених дажбина јавном бележнику, локалној пореској администрацији Неготин, СКН Неготин, као и за порез

на пренос апсолутних права исплати износ од 22.320,00 динара са законском затезном каматом од 28.04.2017. године до исплате, износ од 48.900,00 динара са законском затезном каматом од 20.06.2017. године, износ од 5.100,00 динара са законском затезном каматом од 30.04.2017. године и износ од 118.719,63 динара са законском затезном каматом од 18.01.2019. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 196.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 214/22 од 30.08.2022. године одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, узимајући у обзир врсту спора по тужби и по противтужби, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева тужиље, а одбијање противтужбеног захтева туженог. Предмет тужбеног захтева, о коме је одлучено правноснажном пресудом, јесте утврђење ништавости уговора о купопродаји који су странке закључиле 28.04.2017. године, јер тужиља у време закључења уговора није била пословно способна, док је предмет противтужбеног захтева повраћај датог по основу тог уговора. Спорна правна питања везана су за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа између странака, а садржина ревизије не указује да је питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева, а одбијању противтужбеног захтева не одступа од досадашњег тумачења и примене материјалног права у вези са разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, односно одбијањем противтужбеног захтева, због чега не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужени уз ревизију није доставио одлуке из којих би се дало закључити да у чињеничној и правној ситуацији сличној овом случају постоје различите судске одлуке, односно супротно пресуђење судова о тужбеном и противтужбеном захтеву, као што су конкретни, са којих разлога није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, садржина изјављене ревизије указује на чињенична и правна питања конкретног спора, са којих разлога по оцени Врховног суда, нема места одлучивању о изјављеној ревизији ни из других разлога прописаних чланом 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да нису испуњени разлози прописани чланом 404. став 1. ЗПП, чије би постојање ревизију чинило изузетно дозвољеном, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.02.2018. године, а тужила је на рочишту одржаном 30.04.2018. године означила вредност предмета спора у износу од 1.000.000,00 динара. Противтужба је поднета 18.02.2022. године, а вредност предмета спора по противтужби је 1.180.000,00 динара.

Како у овом случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и противтужбе, односно када је утврђена вредност предмета спора, то ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**